نگاه

مترجم: شیوا نوروزی

هالند بهترین گلزن تاریخ لیگ جزیره است

جیمی کاراگر

اسکای اسپورتس

منچسترسیتی پیروزی اقتصادی‌اش برابر برنتفورد را مدیون گلزنی ستاره نروژی‌اش است. ارلینگ هالند در نهمین بازی متوالی خود پایش به گلزنی باز شد و سه امتیاز حساس برای تیمش به ارمغان آورد. زدن ۱۸ گل در ۱۱ بازی (باشگاهی و ملی) این فصل، هالند را به ستاره‌ای درخشان بدل کرده است. به‌همین خاطر است که می‌توانیم به او لقب بهترین گلزن تاریخ فوتبال انگلیس را بدهیم. شاید بسیاری از گلزنان قدیمی را یادم نیاید، ولی درخشش‌های گری لینکر، الن شیرر، هری کین و یان راش را دیده‌ام. از نظر من بین یک مهاجم و یک گلزن تفاوت وجود دارد. به‌عقیده من گل‌هایی که هالند می‌زند با گلزن‌های قبلی فرق دارد. سرخیو آگوئرو و گل‌هایش با پیراهن سیتی را همه یادمان هست، ولی هالند در یک سطح دیگر قرار دارد و از نظر من بهترین است. همانطور که خودش هم بعد از بازی با برنتفورد تأکید کرده هالند در بهترین روزهای زندگی حرفه‌ای‌اش قرار دارد. این بازیکن علاوه‌بر گلزنی رکوردهای فوق‌العاده‌ای هم داشته و سه هت‌تریک متوالی در سه بازی اولی که برای منچسترسیتی انجام داد، رکوردی است منحصربه فرد. در فصل پیش‌رو ارلینگ بیش از هر زمان دیگری میل به گلزنی داشته، تا جایی که در ۹ بازی پی‌درپی دروازه حریفان را باز کرده است. تنها تیمی که توانسته مقابل هالند مقاومت کند، تاتنهام است. روحیه تهاجمی در خون این بازیکن است و هر حریفی که مقابلش باشد عطش گلزنی‌اش کاهش نمی‌یابد. فرم ایده‌آل، آمادگی جسمانی، انگیزه بالا و پوشیدن پیراهن سیتی، هالند را به این سطح از درخشش رسانده است. حتی پپ گواردیولا نیز هنوز از پیشرفت ستاره نروژی شگفت‌زده می‌شود: «پیشرفت هالند را بازی به بازی حس می‌کنم. او بیش از پیش تلاش می‌کند، می‌جنگد و کار را تمام می‌کند. یک ماه پیش گفتم هالند در اوج است.» جالب اینکه هر وقت سیتی نیاز داشته باشد هالند در حد یک مدافع مقتدر وارد عمل می‌شود و این را در بازی با برنتفورد دیدیم. سؤالی که شاید برای خیلی‌ها مهم باشد، این است که آیا گل‌های متعدد او و آقای گلی هالند می‌تواند به بازگشت سیتی به صدر جدول لیگ برتر کمک کند؟

بازتاب

رونمایی از برنامه ۸ ساله کشتی

دبیر: نگاهمان فقط فنی نیست

مراسم رونمایی از برنامه راهبردی هشت ساله دوم فدراسیون کشتی، ظهر دیروز (سه‌شنبه) در محل این فدراسیون برگزار شد.

در این مراسم سیدحمید پورمحمدی معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه، احمد دنیامالی وزیر ورزش و جوانان، علیرضا دبیر رئیس فدراسیون کشتی، محمدشروین اسبقیان معاون توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای و مناف هاشمی معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت ورزش به همراه برخی دیگر از مسئولان حضور داشتند.

■■■

در ابتدای این مراسم، علیرضا دبیر با بیان پیشرفت‌های کشتی در برنامه هشت سال اول اظهار داشت: «در برنامه هشت ساله اول تا سال ۲۰۲۸ قرار بود تیم‌های کشتی آزاد و فرنگی ما سال ۲۰۲۷ قهرمان جهان شوند که دو سال زودتر قهرمان شدیم. در برنامه هشت ساله دوم که تا سال ۲۰۳۲ است، اهداف‌مان را بالاتر برده‌ایم و با این برنامه کار ما حتماً سخت‌تر می‌شود. ما برنامه‌ای نوشتیم که همه فکر می‌کنند فقط فنی است، اما اینطور نیست، بلکه هم عمرانی است، هم اقتصادی و هم فرهنگی و اجتماعی.» دبیر ادامه داد: «خوشحالم نفر اول برنامه‌ریزی کشور به اینجا آمده تا از برنامه ما رونمایی کند. من می‌گویم اگر برنامه درست باشد، بودجه هم می‌آید.»

■■■

احمد دنیامالی، وزیر ورزش و جوانان نیز در ادامه مراسم رونمایی از برنامه راهبردی هشت ساله دوم فدراسیون کشتی گفت: «این برنامه ثمره تفکر، تجربه، تخصص و آینده‌نگری مدیران و مربیان فدراسیون کشتی است. کشتی، نماد غیرت ایرانی در صف اول افتخارآفرینی کشور است. تداوم این افتخارات نیازمند برنامه‌ریزی علمی و نگاه راهبردی است. این برنامه دقیقاً در همین چارچوب طراحی شده است.»

وی در ادامه افزود: «براساس تکلیف هیئت دولت، برنامه راهبردی موفقیت در المپیک و پارالمپیک تدوین شد؛ برنامه‌ای جامع که شامل اقدامات اختصاصی برای فدراسیون‌ها در این رویدادهاست و اکنون در نوبت طرح در صحن هیئت وزیران قرار دارد.»

وزیر ورزش گفت: «فدراسیون کشتی جمهوری اسلامی ایران یکی از پیشروترین و منسجم‌ترین فدراسیون‌ها در اجرای برنامه‌های راهبردی است و دستاوردهای ارزشمندی در عرصه بین‌المللی و توسعه زیرساخت‌های حرفه‌ای داشته است. کمپ تیم‌های ملی کشتی که مزین به نام سردار شهید حاج قاسم سلیمانی است، نمادی از مدیریت علمی و جهادی در ورزش کشور به شمار می‌رود.»

■■■

در ادامه سیدحمید پورمحمدی، معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه گفت: «نکته اول اینکه موفقیت حوزه کشتی به صورت شانسی و با اقبال شکل نگرفت، بلکه با تلاش شبانه‌روزی و با مایه گذاشتن از جان رقم خورد. نکته دوم هم این است که ممکن است با وجود تلاش‌ها، موفقیتی به دست نیاید. موفقیت جایی حاصل می‌شود که در کنار این تلاش و کوشش، برنامه هم وجود داشته باشد. کار مهمی که در این فدراسیون انجام شد، اجرای برنامه و تلاش در کنار هم بود و در کمترین زمان، بهترین مسیر و عالی‌ترین مقصد انتخاب شد. به همین دلیل کار فدراسیون کشتی و شخص علیرضا دبیر و راهبری‌های دنیامالی قابل تحسین است و وظیفه من است که تقدیر کنم.» پورمحمدی ادامه داد: «همه ورزش‌ها جایگاه عالی دارند، اما کشتی با باورهای اصیل معنوی و غرور ملی ما عجین شده است. اینجا کشور پهلوانی‌هاست. اینجا کشور امیرالمؤمنین، تختی، پوریای ولی و شهیدان است. درخشش کشتی با درخشش سایر ستاره‌ها متفاوت است. تمدن بزرگی پشت سر کشتی است و وقتی موفق می‌شود همه جامعه خوشحال و سرافراز می‌شوند.» معاون رئیس‌جمهور با تأکید بر حمایت دولت از تمام رشته‌های ورزشی و نگاه یکسان به آنها گفت: «وظیفه ماست که از همه بخش‌های کشور و همه فدراسیون‌ها حمایت جدی کنیم تا بتوانند بدون دغدغه در صحنه‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی بدرخشند. موضوع فوتبال نیز همین‌گونه است. آنچه در توانمان بوده و نیاز آنها باشد، قطعاً دریغ نخواهیم کرد.»

گزارش یک

دنیا حیدری

روایتی تلخ از استادیوم‌های ورزشی

«تختی» نماد فروپاشی ورزشگاه‌های ایران

آخرین بازی هفته ششم رقابت‌های لیگ برتر به میزبانی تختی تهران برگزار شد. ورزشگاهی که زمانی برای خود برو بیایی داشت، اما امروز تنها ظاهر آن از دور و ویویی که دارد تحسین‌برانگیز است، چراکه طی ۵۶ سالی که از عمر آن می‌گذرد، هیچ فکری برای به‌روزرسانی آن نشده تا همسو با استانداردهای جهانی باشد.

نخستین بار، اواخر دهه ۷۰ بود که مسئولان به واسطه زیر تعمیر رفتن ورزشگاه آزادی یاد استفاده از تختی افتادند، اما یک دور کوچک در آن کافی است تا مشخص شود تختی دیگر آن ورزشگاه مجهز سابق نیست و برای قابل استفاده بودن باید دستی اساسی به سر و گوشش کشید. وعده‌ای که بارها داده شد، اما هرگز به مرحله عمل نرسید تا فصل گذشته که بار دیگر اقدام مسئولان برای انجام تعمیرات در آزادی نام تختی را به میان آورد و آقایان را دست به کار سروسامان دادن آن کرد برای بازگشت به چرخه فوتبال کشور. در نهایت اما برگزاری یک بازی نشان داد که تختی برای حضور دوباره در جریان فوتبال کار زیادی دارد و باز هم پرونده آن مختومه شد. با این تفاوت که این‌بار رجوع دوباره به تختی زمان زیادی نبرد و نرسیدن آزادی مسئولان را بر آن داشت که با سروسامان دادن به تختی، شرایط میزبانی این ورزشگاه را مهیا کنند. در همین راستا علی جوادی، مسئول اداره کل ورزش و جوانان استان تهران بارها درخواست میزبانی استقلال و پرسپولیس در ورزشگاه تختی را داده بود و تأکید داشت که تیم‌هایی که دوست دارند در استادیوم‌های غربی یا نزدیک به هتل بازی کنند، فشارهایی وارد می‌کنند و ممکن است نقدهایی داشته باشند، ولی ورزشگاه تختی برای برگزاری بازی‌های بزرگ هم آماده است.

اما برخلاف ادعاهای مطرح شده باز هم تنها برگزاری یک بازی نشان داد اوضاع تختی وخیم‌تر از آن چیزی است که تصور می‌شد. بعد از بازی پرسپولیس برابر چادرملو تصاویری از این ورزشگاه منتشر شد که تعجب همگان را به دنبال داشت، اما مدیرکل ورزش و جوانان تهران مدعی شد که یک نفر از مسیر عادی خارج شده و به محل عمرانی و کارگاهی رفته و عکس گرفته و حاشیه‌سازی کرده و این کار را کم‌لطفی خواند. اما کافی بود در جریان بازی استقلال مقابل چادرملو که به میزبانی تختی برگزار شد، هنگام ورود و خروج به ورزشگاه نگاهی به دور و اطراف و بالای سر خود بیندازید تا وضعیت اسفناک ورزشگاه و ناامن بودن سازه‌ای که سال‌های سال است کسی فکری برای تعمیر و مرمت آن نکرده را به چشم ببینید. مواردی که شاید باز هم توجیهی در خصوص تصاویر منتشر شده در خصوص آن تراشیده شود، اما وضعیت چمن دیگر چیزی نیست که بتوان با این بهانه‌های پیش‌پاافتاده آن را توجیه کرد.

درست چند ساعت قبل از به صدا درآمدن سوت آغاز دیدار چادرملو- استقلال در تختی تهران، مهدی تاج، رئیس فدراسیون تأکید می‌کند زمانی فقط یک ورزشگاه داشتیم که الزامات ای‌اف‌سی را داشت، اما اکنون ۱۶ ورزشگاه تأیید شده داریم که پیشرفت خوبی است. این خبر می‌توانست بسیار مسرت‌بخش باشد، اما نه برای آنها که چند ساعت بعد از شنیدن این صحبت‌ها راهی تختی شدند و با نگاهی دوباره به سرتاپای این ورزشگاه که روزی یکی از استادیوم‌های پیشرفته دنیا بود، از خود پرسیدند که آیا تختی را هم کنفدراسیون فوتبال آسیا تأیید کرده است؟! ورزشگاهی که به دلیل طراحی جسورانه آن پیمانکاران آلمانی معتقد بودند که ساختش اصلاً شدنی نیست! اما امروز، بعد از گذشت بیش از پنج دهه از عمر آن، دیگر هیچ شباهتی به یک ورزشگاه استاندارد ندارد. نه سازه آن و نه چمنی که بیشتر به چهل تکه‌های رنگ و رو رفته می‌ماند، چمنی که با وجود تمام تلاش‌های قبل بازی و در بین دو نیمه باز هم با هر قدمی که روی آن گذاشته می‌شد، گوشه‌ای از آن بلند می‌شد، به طوری که مربی دروازه‌بانان چادرملو قید گرم کردن شاگردانش مقابل دروازه را زد تا مانع از شخم خوردن آن قبل از به صدا درآمدن سوت آغاز بازی شود، چراکه به چشم دیده عده‌ای علاوه بر رفت و آمد مکرر غلتک، ناچار بودند با مشت قسمت‌هایی از آن را صاف و صوف کنند. صحنه‌ای تأسف‌بار که در بین دو نیمه نیز همه شاهد آن بودند. اما بی‌شک جوادی یا دیگر دوستان حتماً بار دیگر برای توجیه آن به تقویم و فصل اشاره خواهند کرد، ولی این بهانه‌های نخ‌نما شده دیگر نمی‌تواند نه وضعیت نابسامان تختی را توجیه کند و نه چمنی که مسئله آن فقط زردی و کچلی نیست که بشود گردن فصل انداخت.

اما نگران کننده‌ترین قسمت ماجرا این است که داستان تختی، داستان اکثر ورزشگاه‌های ایران است، فقط با اندکی شدت کمتر یا بیشتر. ورزشگاه‌هایی که فقط ساخته شدند و دیگر کسی به فکر حفظ، نگهداری و به‌روز کردن آنها در طول زمان برای رسیدن به استانداردهای دنیا نیفتاده و با این شرایط سؤال اینجاست که ای‌اف‌سی چطور آنها را تأیید کرده وقتی ایرادات و اشکالات آن غیرقابل کتمان است. بی‌تردید دوست داریم که هر یک از شهرهای ایران ورزشگاهی مجهز داشته باشد که علاوه بر میزبانی بازی‌ها، بتوان با افتخار از آن سخن گفت. اما وقتی اینطور نیست و زیرپای فوتبال ایران خالی است، چه باید کرد؟ باید چشم بر مشکلات بست یا آنها را به امید برطرف شدن برشمرد؟

تأخیر یک ساله در پرداخت پاداش آسیایی در آستانه المپیک

صدای جودوکاران ناشنوا را بشنوید!

خبر

اشرف رامین

تیم‌ملی جودو ناشنوایان ایران در حالی به بازی‌های المپیک اعزام خواهد شد که هنوز پاداش‌های قبلی مدال‌آوران این تیم پرداخت نشده است! بیست و پنجمین دوره بازی‌های المپیک ناشنوایان ۲۰۲۵ از ۲۴ آبان‌ماه به میزبانی ژاپن آغاز می‌شود و ورزش ایران نیز در ۱۳ رشته مردان و هفت رشته زنان نماینده اعزام خواهد کرد. جودوکاران ملی‌پوش ششمین مرحله از اردوی آمادگی خود را پشت‌سر می‌گذارند، ولی فعلاً خبری از پرداخت پاداش‌های آسیایی نشده است. در بازی‌های آسیایی ناشنوایان ۲۰۲۴ در مالزی علی سلحشور و مسعود رستگار طلا گرفتند. مرداد بداغی، مصطفی سفیدی و حسین‌الله کرمی مدال نقره را به گردن آویختند و در بخش مردان، ایران رتبه سوم آسیا را به دست آورد، اما با گذشت نزدیک به یک سال از اتمام این بازی‌ها، مدال‌آوران منتظر تحقق وعده داده شده از سوی مسئولان هستند.

محمدرضا لویی‌مقدم معتقد است حمایت هرچه بیشتر از ورزشکاران ناشنوا تأثیر مستقیمی روی عملکرد آنها دارد. سرمربی تیم‌ملی جودو ناشنوایان در گفت‌وگو با مهر تأکید کرد: «طبیعی است که فشار وجود داشته باشد، ولی بچه‌ها برای افتخار کشور تلاش می‌کنند. مشکل اصلی در بخش حمایت و پاداش‌هاست، حتی با وجود موفقیت در بازی‌های آسیایی پاداش‌ها هنوز پرداخت نشده است و این مسئله می‌تواند انگیزه و آرامش روانی ورزشکاران را تحت تأثیر قرار دهد. خبر تصویب بودجه مستقل برای ورزشکاران ناشنوا در مجلس شورای اسلامی موج مثبتی در بین ورزشکاران ایجاد کرده است. اگر این تصمیم توسط شورای نگهبان تأیید شود، حمایت‌ها و امکانات ورزشکاران به شکل قابل توجهی افزایش خواهد یافت.»

او با اشاره به شرایط بد مالی و معیشتی شاگردانش گفت: «با این حال نکته مهم این است که هنوز پاداش‌ها و جوایز سال گذشته مربوط به بازی‌های آسیایی مالزی به ملی‌پوشان پرداخت نشده است. ابتدا وعده‌های گذشته عملی شود تا انگیزه و تمرکز ورزشکاران حفظ شود. ورزشکاران ما برخلاف فوتبالیست‌ها که قرارداد میلیاردی دارند و حتی قبل از شروع مسابقات درصدی از قراردادشان را دریافت می‌کنند، هیچ درآمد ثابت یا قرارداد داخلی ندارند. مدال‌های آنها در میادین بین‌المللی و آسیایی افتخارآفرینی برای کشور محسوب می‌شود، اما هنوز پاداش‌های وعده داده شده پرداخت نشده است. این بچه‌ها حتی در اردوهای طولانی و تمرینات سخت بدون درآمد ثابت حضور دارند و مشکلات مالی و معیشتی آنها بسیار جدی است. طبیعی است که حمایت و پاداش به‌موقع انگیزه و تمرکز آنها را افزایش دهد. مقایسه با دیگر ورزشکاران حرفه‌ای نشان می‌دهد که شرایط ورزشکاران ناشنوا بسیار دشوارتر است و همین باعث می‌شود فشار و استرس آنها بیشتر باشد. انگیزه بچه‌ها بسیار بالاست. امیدواریم بین دو تا سه مدال کسب کنیم. هدف اصلی ما افتخارآفرینی برای پرچم کشور است و مدال‌ها مقدس هستند، اما حمایت واقعی و توجه به مشکلات ورزشکاران نیز اهمیت ویژه‌ای دارد.»

برگزاری مشروط ۲ بازی اروپایی در امریکا و استرالیا

یوفا حامی حقوق هواداران است

فوتبال اروپا

شیوا نوروزی

برگزاری بازی‌های لیگ‌های داخلی فوتبال اروپا خارج از قاره‌سبز پروژه سودآوری است که غول‌های بزرگ به جد پیگیرش هستند و برای تحقق آن برنامه‌ریزی‌های بلندمدت دارند.

در این بین اتحادیه فوتبال اروپا، به‌ویژه رئیس آن مخالف چنین طرحی هستند، ولی گویا زور باشگاه‌های مطرح زیادتر از این حرف‌هاست، تا جایی که الکساندر چفرین هم نتوانست مقابل‌شان مقاومت کند و به صورت مشروط اجازه برگزاری دو بازی اروپایی را در امریکای شمالی و اقیانوسیه داده است. درآمدزایی و سودهای کلان اقتصادی در فوتبال اروپا حرف اول را می‌زند و معروف‌ترین باشگاه‌های این قاره برای به جیب زدن سودهای بیشتر رقابت تنگاتنگی با هم دارند.

در این راه مدیران باشگاه‌های مختلف هیچ فرصتی را برای درآمدزایی بیشتر از دست نمی‌دهند. چند سالی است که برخی بازی‌های اروپایی از جمله فینال سوپرکاپ اروپا و سوپرکاپ‌های اسپانیا و ایتالیا در قاره‌ها و کشورهای دیگر باب شده و مدیران تلاش می‌کنند این شیوه را با شدت بیشتری پیگیری کنند. مسئولان سازمان لیگ اسپانیا و ایتالیا فعلاً پیشتاز هستند و آنقدر پیگیر موضوع شدند تا یوفا به صورت مشروط برگزاری دو بازی لالیگا و سری آ را در شهرهای میامی ایالات متحده و پرت استرالیا را پذیرفت.

طبق برنامه‌ریزی انجام شده تیم‌های بارسلونا و ویارئال دسامبر امسال به شهر میامی سفر خواهند کرد تا ۲۰ دسامبر (۲۹ آذر) در استادیوم هارداراک رودرروی هم قرار بگیرند.

همچنین تیم‌های آث‌میلان و کومو نیز فوریه سال آینده میلادی در سرزمین کانگوروها به مصاف هم خواهند رفت. افزایش مخاطبان، حق پخش تلویزیونی، گرفتن اسپانسرهای جدید و گسترش هرچه بیشتر فوتبال از مهم‌ترین اهداف موافقان این طرح است. حال آنکه یوفا نظر دیگری دارد و کماکان بر حفظ تمامیت رقابت‌های داخلی و دفاع از حقوق هواداران باشگاه‌ها و هواداران‌شان اصرار می‌کند. رئیس یوفا در حالی این طرح را پذیرفته که اصلاً اعتقادی به برگزاری بازی‌ها خارج از کشورهای خود ندارند.

چفرین با تأکید روی این موضوع از حفظ تمامیت لیگ‌های ملی دفاع کرد: «بازی‌های لیگ باید در خاک خود کشورها برگزار شوند. هر تصمیم دیگری حق هواداران وفاداری را که به ورزشگاه‌ها می‌آیند، نادیده می‌گیرد و می‌تواند تعادل رقابت‌ها را برهم بزند. مشورت‌های ما نشان داد نگرانی‌ها در این زمینه تا چه اندازه گسترده است. از ۵۵ فدراسیون ملی برای رویکرد مسئولانه و همکاری سازنده‌شان در این موضوع حساس سپاسگزارم. هرچند خوشحال نیستیم از اینکه اجازه برگزاری این دو بازی صادر شده، این تصمیم کاملاً استثنایی است و نباید به‌عنوان سابقه‌ای تکرارشونده تلقی شود. تعهد ما روشن است؛ حفظ تمامیت لیگ‌های ملی و اطمینان از اینکه فوتبال ریشه‌های خود را در جوامع محلی از دست ندهد.»

یادداشت

فریدون حسن

برخورد با مدیران متخلف قراردادهای خارجی فراموش نشود

کار اینقدر بالا گرفته که رسیدگی به وضعیت قراردادهای فوتبال امروز تبدیل به مطالبه عمومی مردم شده است. کار فوتبال به جایی رسیده که دیگر هیچ سقف یا متر و معیاری برای ریخت و پاش‌ها و بیت‌المال‌خوری و حیف و میل پول مردم توسط قماش فوتبالی نمی‌توان متصور بود. این روزها همه منتظر هستند تا برخوردی قاطع با این همه تخلف صورت گیرد. این روزها فوتبال تبدیل به فضایی شده برای خودنمایی انواع و اقسام آدم‌های سیاسی و اقتصادی که بیایند و برای خود کارنامه درست کنند و در سایه فوتبالی که با پول مردم چرخانده می‌شود، فرصتی پیدا کنند تا از پاسخگویی به کم‌کاری‌های خودشان فرار کنند. به هرحال فوتبال و هوادارانش می‌توانند حتی کم‌کارترین و بدترین مدیران را هم تطهیر کنند، آن هم با پول مردم و با خریدهایی که حتی یک درصد مبالغ چند میلیاردی امروز هم نمی‌ارزند.

خلاصه بلبشویی است که بیا و ببین. حالا که شش هفته از لیگ گذشته و هر روز ابعاد تازه‌تری از ریخت و پاش‌های فوتبالی‌ها، به‌خصوص چند تیم خاص فاش می‌شود، سازمان بازرسی کل کشور دست به کار شده تا در مورد قراردادهای نجومی بازیکنان خارجی تحقیق کند. اما جای این سؤال باقیست که چرا فقط قرارداد بازیکنان خارجی، چون خوب که دقت کنید، متوجه می‌شوید بازیکنان داخلی هم چیزی کمتر از خارجی‌های لیگ نمی‌گیرند.

دیروز ذبیح‌الله خداییان، رئیس سازمان بازرسی کل کشور در نشست خبری خود گفت: «این موضوع جزو حوزه‌های نظارتی مهم سازمان است و اقدامات پیگیری آن آغاز شده است. در گذشته و حال حاضر، سازمان بازرسی بر قراردادهای بازیکنان و مربیان با دستمزدهای غیرمتعارف نظارت داشته است. پیگیری‌ها و همکاری مسئولان مربوطه نشان داده برخی باشگاه‌ها قراردادهایی خارج از چارچوب منعقد کرده‌اند، به همین منظور فدراسیون فوتبال و مؤسسه مربوطه دستورالعملی برای سامان‌دهی قراردادهای بازیکنان تدوین و به همه باشگاه‌ها ابلاغ کرده‌اند. برای بازیکنان خارجی، الزام شده که افراد مورد نظر از توانایی و شایستگی لازم برخوردار باشند. بازرسی در این زمینه نیز انجام شده و تخلفات مشخص به مراجع ذی‌ربط اعلام شده است. در این خصوص سعی شد دستورالعملی تعیین شود تا بازیکنان خارجی که به کار گرفته می‌شوند از توانایی لازم برخوردار باشند، زیرا مشاهده می‌شود بازیکن خارجی گرفته‌ایم و تنها در چند بازی، آن هم در دقایق پایانی به زمین بازی رفته، بدون آنکه عملکرد مؤثری داشته باشد.»

شنیدن این حرف‌ها هرچند تا حدودی خوشحال‌کننده است، اما بیشتر نوشداروی بعد از مرگ سهراب است، چون در سایه اهمال‌کاری‌های مدیران فوتبال قراردادهای التزام‌آوری با بازیکنان و مربیان بی‌کیفیت و بیکار خارجی بسته می‌شود که جز ضرر و زیان چیزی عاید فوتبال ایران نمی‌کند. این یعنی اینکه حتی در صورت ورود سازمان بازرسی، فوتبال ایران مجبور است این قبیل بازیکنان و مربیان را تا پایان قراردادشان حفظ و تحمل کند، والا مجبور به پرداخت غرامت‌های گزاف خواهد بود. همانطور که تاکنون بارها و بارها مجبور به پرداخت هزینه‌هایی گزاف بابت شکایات آنها شده، اما در این میان تکلیف مدیران متخلف چه می‌شود؟ این سؤالی است که سازمان بازرسی باید به آن پاسخ دهد، پس ای کاش این سازمان فکری هم به حال مدیران متخلف می‌کرد. مدیرانی که با خیال راحت پول مردم و بیت‌المال را خرج می‌کنند و بدون ترس از پاسخگویی جابه‌جا می‌شوند!

والیبال

حامد قهرمانی

پیاتزا: می‌توانستیم به نیمه‌نهایی برسیم

می‌خواهیم در المپیک با بهترین‌ها بازی کنیم

وقتی هدایت تیم ملی والیبال ایران در تابستان گذشته به روبرتو پیاتزای ایتالیایی سپرده شد خیلی‌ها تصور این را داشتند که او نیز مانند چند خارجی قبل از خود نمی‌تواند عملکرد قابل قبولی داشته باشد، اما هرچه جلوتر رفتیم، مشخص شد که پیاتزا تفاوت‌های آشکاری با مربیان قبلی دارد. اولین تفاوت عمده پیاتزا با اسلاف خود در تیم ملی مسئله جوانگرایی بود. مرد ایتالیایی به راحتی و بدون ترس قلم قرمز روی نام‌های بزرگ و پا به سن گذاشته تیم ملی کشید. البته این اقدام شجاعانه او با دلهره‌هایی در داخل همراه بود، اما اصرار پیاتزا به جوانگرایی و دقت وسواس‌گونه‌اش باعث شد برنامه‌ریزی درستش جواب بدهد و تیم ملی والیبال ایران در دو رویداد مهم لیگ جهانی و مسابقات قهرمانی جهان شکست‌های سال‌های اخیر را جبران کند و باز هم خود را در جمع مدعیان ببیند.

سرمربی تیم ملی ایران حالا بعد از پشت سر گذاشتن دو رقابت سخت و نفس‌گیر از شرایط مسابقات و برنامه‌های آینده‌اش با تیم ملی اینگونه می‌گوید: «در مورد تابستان با تیم ملی ایران، فکر می‌کنم تجربه‌ای مفید و آموزشی بود، حتی با وجود اینکه مسابقات قهرمانی جهان تا حدی به دلیل نحوه برگزاری آن دچار اختلال شده بود. یاد مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۱۰ در ایتالیا افتادم؛ همانطور که آن سال تیم‌های قوی در یک سمت جدول قرار گرفتند و تیم‌های کمتر معتبر در سمت دیگر. در ۲۰۲۵ هم همین اتفاق در فیلیپین رخ داد؛ میزبان سید اول بود بدون اینکه شایستگی لازم را داشته باشد. انتخابی که صادقانه بگویم در هیچ جای دیگر دیده نمی‌شود. ورزش باید شایسته‌سالار بماند؛ اگر خوب باشی، برنده می‌شوی، وگرنه می‌بازی.»

پیاتزا تصریح کرد: «با وجود این، مسابقات قهرمانی جهان جنبه‌های مثبت هم داشت. برخی تیم‌ها شگفتی آفریدند، به‌خصوص فنلاند که تورنمنت فوق‌العاده‌ای داشت یا آرژانتین که قدرت و ثبات خود را تأیید کرد. در سمت دیگر جدول، جمهوری چک مسیر خارق‌العاده‌ای طی کرد و به نیمه‌نهایی رسید. برای اولین بار در تاریخ، تیمی از این کشور در سطح بالا به چنین موفقیتی رسید. من افتخار هدایت تیم ایران را داشتم و می‌توانستیم به نیمه‌نهایی برسیم، اما چند حادثه نامساعد، جدول را به نفع ترکیه رقم زد. اینها شرایطی هستند که باید پذیرفته و درک کرد، چون به ما کمک می‌کنند که پیشرفت کنیم. این قهرمانی جهانی نمایانگر والیبال امروز است؛ کسانی که واقعاً می‌خواهند رشد کنند، انگیزه و انرژی تازه می‌یابند و کسانی که درجا می‌زنند، خطر عقب ماندن دارند.»

پیاتزا در پایان از آرزوهایش گفت: «یک‌سو، المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس با تیم ایران و سوی دیگر آرزوی حفظ جایگاه میلان در سوپرلیگ ایتالیا. ایران تیمی جوان است و پروژه‌ای در حال ساخت، مانند کودکی است که راه رفتن را یاد می‌گیرد، باید بفهمیم چگونه آن را شکل و استعدادش را توسعه دهیم. رؤیای ما البته رسیدن به المپیک است، نه صرفاً حضور، بلکه رقابت واقعی با بهترین تیم‌های ملی جهان.»